

РЕШЕНИЕ

№ 4992

гр. София, 17.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.07.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **5146** по описа за **2013** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение от 18.03.2013 г., постановено по н.а.х.дело №6288/2012 г. / неправилно изписано като №62288/2012 г./ по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 114-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ №8532/28.02.2012 г., издадено от началник АНД, отдел "ПП"-СДВР, с което на Н. К. А. за нарушение на чл.40, ал.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, на основание чл.183, ал.2, т.11 от същия закон е наложено административно наказание „глоба” в размер на 20 лева.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от Н. К. А., с искане да бъде отменено, заедно с потвърденото с него НП Релевираните касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения от въззивната инстанция, аргументирани в жалбата .

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба не се представлява в с.з. пред АС-София град и не изразява становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава становище за основателност

касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество е неоснователна.

С НП, потвърдено с обжалваното пред АС-София град решение, касаторът е санкциониран за това, че на 13.02.2012 г., около 14.40 часа в [населено място], по [улица], управлявал т.а. „И.” ДКН:С. и до №1, поради неправилно движение назад, реализирал ПТП с л.а., с ДКН:СА 3844СР.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на доказателствените материали по делото-показанията на св.К. К. /актосъставител/, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН-Протокол за ПТП; скица към ПТП; декларации на участниците в ПТП. Настоящата инстанция споделя изводите на СРС относно липсата на съществени процесуални нарушения при съставянето на АУАН и НП във връзка с фактическото и юридическо описание на извършеното нарушение и сочи само, че възражението на касатора в тази насока е неоснователно. Неоснователно е и оплакването на касатора за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Доказателствената сила и стойност на показанията на разпитания свидетел-актосъставителя не се разколебава априори от факта, че същият е участник в административнонаказателното обвинение, каквото е твърдението на касатора. Отделно от това, съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН, действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че по делото не са събрани други доказателства, които да внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка и достоверността на събраните гласни доказателства, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин.

С оглед гореизложеното и поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на такива по чл.218, ал.2 от АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр.второ от ЗАНН, Административен съд София-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 18.03.2013 г., постановено по н.а.х.дело №6288/2012 г. по описа на Софийски районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ :